

Sygn. akt VU 134/18

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Mariola Mastalerz

Protokolant st. sekr. sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku E. D. (1)

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziałowi (...) w Ł.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia, o wypłatę części uzupełniającej renty rolniczej

na skutek odwołania E. D. (1)

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziału (...) w Ł.

z dnia 2 lutego 2018 roku sygn.nr (...) z dnia 2 lutego 2018 r.

nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 2 lutego 2018 roku

sygn. (...) i stwierdza, że wnioskodawca E. D. (1) nie jest zobowiązany do zwrotu kwoty 18.155,88 zł (osiemnaście tysięcy sto pięćdziesiąt pięć złotych 88/100) na rzecz Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziału (...) w Ł. ,

II. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 2 lutego 2018 roku

sygn. (...) i przyznaje wnioskodawcy E. D. (1) prawo do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej za okres od 1 listopada 2017 roku do 28 lutego 2018 roku,

III .zasądza od Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziału (...) w Ł. na rzecz wnioskodawcy E. D. (1) kwotę 360,00 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V U 134/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 lutego 2018 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił E. D. (1) prawa do wypłaty części uzupełniającej emerytury rolniczej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na przepisy art. 28 ust. 2, 3 i 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników i wskazał, że z posiadanych przez KRUS dokumentów wynika, że małżonka ubezpieczonego jest właścicielką gruntów o powierzchni 1,25 ha (w tym powierzchnia użytków

rolnych 0,90 ha) oraz ubezpieczony i jego małżonka są współwłaścicielami w 2/3 części gruntów o powierzchni 0,1878 hektara (użytki rolne).

Kolejną decyzją z dnia 2 lutego 2018 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego zażądał od E. D. (1) zwrotu nienależnie pobranej części uzupełniającej renty rolniczej z powodu posiadania gospodarstwa rolnego o powierzchni powyżej 1 hektara za okres od dnia 1 listopada 2014 roku do dnia 31 października 2017 roku w kwocie 18 155,88 zł. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca pobierał świadczenia nienależne od dnia 1 lipca 2009 roku do dnia 31 października 2017 roku w łącznej kwocie 47 783,34 zł.

Odwołania od powyższych decyzji wniósł ubezpieczony E. D. (1). W uzasadnieniu wskazał, że działki gruntu nr (...) są zalesione w całości od około 25 lat, zaś zmiany w klasyfikacji gruntów nie były dokonywane, ponieważ wiązało się to z kosztami.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie.

Sprawy z powyższych odwołań zostały zarejestrowane pod sygn. akt V U 134/18 i V U 136/18.

Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2018 roku, sygn. akt V U 136/18 Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. połączył sprawy z powyższych odwołań do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt V U 134/18.

Na rozprawie w dniu 17 września 2018 roku pełnomocnik skarżącego poparł odwołania oraz wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

E. D. (1), urodzony w dniu (...), jest od dnia 1 września 2008 roku uprawniony do renty rolniczej. Część uzupełniająca świadczenia była zawieszona, zgodnie z art. 28 ust. 6, w brzmieniu obowiązującym w dacie przyznania prawa do renty. Decyzją z dnia 31 lipca 2009 roku podjęto wypłatę części uzupełniającej od dnia 1 lipca 2009 roku w 100%, ponieważ ubezpieczony przedłożył akty notarialne potwierdzające, że wyzbył się wraz z małżonką gruntów rolnych stanowiącą ich własność.

(okoliczności niesporne)

W dniu 5 października 2017 roku E. D. (1) złożył wniosek o przyznanie dalszego prawa do renty rolniczej. Do wniosku załączył zaświadczenie z Urzędu Gminy i Miasta D., z którego wynikało, że był płatnikiem podatku rolnego jako współwłaściciel gruntów rolnych.

(dowód: wniosek o ustalenie dalszego prawa do renty, k. 92, zaświadczenie z dnia 3 października 2017 roku, k. 96 akt KRUS)

W wyniku postępowania wyjaśniającego wszczętego przez Kasę ustalono, że małżonka E. D. (1) jest właścicielką działek nr (...) o powierzchni 1,25 hektara, a małżonkowie E. i J. D. są współwłaścicielami działki nr (...) o powierzchni 0, (...) hektara, które są sklasyfikowane jako użytki rolne. W rezultacie ZUS wydał zaskarżone decyzje w przedmiocie odmowy przyznania prawa do części uzupełniającej świadczenia i zwrotu nienależnego świadczenia w łącznej kwocie 47 783,34 zł.

(dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa, k. 4, pismo Urzędu Gminy i Miasta D. z dnia 29 grudnia 2017 roku, k. 109, decyzje z dnia 2 lutego 2018 roku, k. 113 – 114 akt KRUS)

Działki nr (...) o powierzchni 1,25 hektara, położone w miejscowości D. są w całości zalesione. Część działek została zalesiona wcześniej i jest już uwidocznioma w ewidencji gruntów. Pozostała część została zalesiona 16 – 18 lat temu i w chwili obecnej została przeklasyfikowana na las. Operat klasyfikacyjny został złożony w (...) Ośrodku (...) w O. 11 kwietnia 2018 r.

(dowód: zaświadczenie klasyfikatora gruntów z dnia 25 kwietnia 2018 roku wraz z załącznikami, k. 19 - 21 akt sprawy)

Decyzją z dnia 5 czerwca 2018 roku Starosta Powiatu (...) zatwierdził klasyfikację zmienionych użytków i klas działek nr (...) położonych w obrębie miasta D., a stanowiących własność E. D. (2) poprzez stwierdzenie ich zalesienia. W uzasadnieniu wskazano, że powierzchnia działek została zalesiona przed około 18 – 26 laty sadzonką sosny i brzozy. Działki położone są na słabych glebach piaszczystych, w bezpośrednim sąsiedztwie dużego kompleksu leśnego. Uprawy leśnej wynosi ponad 95 %, a ubytki są uzupełniane na bieżąco.

(dowód: decyzja Starosty (...) z dnia 5 czerwca 2018 roku, k. 66 – 68, zawiadomienie o zmianie z dnia 11 czerwca 2018 roku, k. 100 akt sprawy)

E. i J. małżeństwo D. utrzymują się ze świadczeń rentowych. E. D. (1) cierpi na schorzenia kardiologiczne, ze względu na które jest zaliczany do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Ubezpieczony nigdy nie prowadził działalności rolniczej na nieruchomościach, których był współwłaścicielem. Pomimo tego, że małżonka ubezpieczonego odziedziczyła po rodzicach gospodarstwo rolne, to ona także nie wykonywała działalności rolniczej na działkach nr (...). Pracowała poza rolnictwem, w zakładzie gastronomicznym.

Działki nr (...) o powierzchni 1,25 hektara uprawiał przed 2008 rokiem teść ubezpieczonego i mąż siostry jego żony. Po przekazaniu gruntów małżonce E. D. (1) nie były one użytkowane rolniczo. Początkowo, niezalesiony był jedynie niewielki pas ziemi o powierzchni 20 arów na którym wnioskodawca zasadził sosny i brzozy przed złożeniem wniosku o przyznanie ochrony rentowej. Przed dniem 1 lipca 2009 roku, to jest przed datą przyznania wnioskodawcy części uzupełniającej renty, ww. działki były już całkowicie zalesione i w związku z tym nie była i nie jest na nich prowadzona żadna działalność rolnicza.

Wnioskodawca jest ponadto współwłaścicielem działki numer (...) o powierzchni o (...) hektara, to jest gruntu zabudowanego domem, w którym zamieszkuje wspólnie z małżonką. Od dnia przyznania świadczenia wnioskodawca nie posiadał żywego inwentarza, maszyn ani ciągników. Procedurę zmiany klasyfikacji gruntów dotyczącą działek nr (...) ubezpieczony podjął dopiero w 2018 roku ze względu na koszty z tym związane.

(dowód: orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 26 stycznia 2016 roku, k. 24, historia choroby, k. 26 – 48, zeznania wnioskodawcy E. D. (1), nagranie od minuty 00:18 do minuty 17:12, protokół z rozprawy z dnia 11 maja 2018 roku, k. 49 – 49v w związku z nagraniem od minuty 18:46 do minuty 31:43, zeznania świadek J. D., nagranie od minuty 1:25 do minuty 18:37, protokół z rozprawy z dnia 17 września 2018 roku, k. 128 – 130 akt sprawy)

Umową darowizny z dnia 26 lutego 2018 roku E. i J. małżeństwo D. darowali córce, E. D. (2) nieruchomość rolną oznaczoną numerami działek (...) oraz udział wynoszący 2/3 części we współwłasności nieruchomości oznaczonej numerem działki (...). Wobec powyższego decyzją z dnia 18 kwietnia 2018 roku Prezes KRUS wydał decyzję o podjęciu wypłaty części uzupełniającej świadczenia E. D. (1) w związku z zaprzestaniem działalności rolniczej od dnia 1 marca 2018 roku.

(dowód: akt notarialny z dnia 26 lutego 2018 roku, k. 124 – 127, decyzja z dnia 18 kwietnia 2018 roku, k. 135 akt KRUS)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołania podlegają uwzględnieniu, co skutkuje zmianą zaskarżonych decyzji.

Stosownie do art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społeczne rolników (Dz. U. z 2017 r. poz. 2336 ze zm.) wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust. 2-8, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą. Zawieszenie wypłaty dotyczy:

1) części uzupełniającej emerytury rolniczej lub renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy,

2) emerytury lub renty inwalidzkiej z ubezpieczenia społecznego rolników indywidualnych i członków ich rodzin w części równej 95% emerytury podstawowej

- i obejmuje całość lub określony ułamek tej części świadczenia; ilekroć w ust. 3 i 5-7 jest mowa o zawieszeniu wypłaty w całości, w połowie albo w jednej czwartej - rozumie się odpowiednio zawieszenie wypłaty tej części świadczenia, jej połowy albo jednej czwartej (art. 28 ust. 2 powołanej ustawy)

Zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, co do zasady wypłata ulega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt lub rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej.

Stosownie zaś do art. 28 ust. 4 ww. ustawy, uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego, nie uwzględniając:

1) gruntów wydzierżawionych, na podstawie umowy pisemnej zawartej co najmniej na 10 lat i zgłoszonej do ewidencji gruntów i budynków, osobie niebędącej:

a) małżonkiem emeryta lub rencisty,

b) jego zstępnym lub pasierbem,

c) osobą pozostającą z emerytem lub rencistą we wspólnym gospodarstwie domowym,

d) małżonkiem osoby, o której mowa w lit. b lub c;

2) gruntów trwale wyłączonych z produkcji rolniczej na podstawie odrębnych przepisów, w tym zalesionych gruntów rolnych;

3) gruntów i działów specjalnych należących do małżonka, z którym emeryt lub rencista zawarł związek małżeński po ustaleniu prawa do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia;

4) własności (udziału we współwłasności) nieustalonej odpowiednimi dokumentami urzędowymi, jeżeli grunty będące przedmiotem tej własności (współwłasności) nie znajdują się w posiadaniu rolnika lub jego małżonka.

Mając na uwadze powyższe należy podkreślić, iż decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy ma ustalenie, czy odwołujący i jego małżonka faktycznie zaprzestali prowadzenia działalności rolniczej od dnia 1 lipca 2009 roku. Zgodnie bowiem z ugruntowaną linią orzecniczą sam fakt bycia właścicielem nieruchomości rolnej nie jest tożsamy z prowadzeniem działalności rolniczej. Wobec czego za błędne należy uznać stanowisko organu rentowego wyrażone w zaskarżonej decyzji, a identyfikujące istnienie praw właścicielskich z prowadzeniem działalności rolniczej. Nie można bowiem założyć, że dla nabycia prawa do części uzupełniającej emerytury rolniczej własność gospodarstwa rolnego znaczy to samo, co jego prowadzenie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2009 roku, sygn. akt I UK 202/08, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 31 października 2017 roku, sygn. akt III AUa 254/17).

Niezwykle istotnym jest, iż cytowany powyżej przepis art. 28 ust. 4 nie modyfikuje pojęcia prowadzenia działalności rolniczej, ani też nie definiuje wyczerpująco pojęcia nieprowadzenia działalności rolniczej. Prowadzenie bądź nieprowadzenie działalności rolniczej należy bowiem do sfery faktu. Ułatwienie dowodowe, o którym mowa wyżej polega na tym, że rolnicy będący właścicielami gospodarstw wymienionych w tym przepisie nie muszą wykazywać, że nie prowadzą działalności rolniczej - fakt ten uznaje sam ustawodawca. Ciężar dowodu obciąża natomiast nie wymienionych w tym przepisie (art. 28 ust. 4) rolników posiadających grunty rolne lub władających nimi, jeżeli chcą wykazać, iż nie prowadzą działalności rolniczej. Zastosowana zatem w wypadku art. 28 ust. 4 ustawy technika legislacyjna sugeruje przyjęcie, że wyliczenia w nim zawarte służą wyłącznie ułatwieniom dowodowym.

Konkludując, właściciele gruntów innych niż wymienione w art. 28 ust. 4 pkt 1-4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników mogą dowodzić, że nie są już rolnikami, gdyż nie prowadzą na nich działalności rolniczej (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2004 roku, sygn. akt II UZP 5/04).

Transponując powyższe na grunt przedmiotowej sprawy należy podkreślić, iż wszystkie powyższe uwagi dotyczące ugruntowanego stanowiska judykatury na temat art. 28 ust. 4 ustawy znajdują zastosowanie w niniejszej sprawie. Zarówno w uzasadnieniach zaskarżonych decyzji, jak i odpowiedziach na odwołanie organ rentowy podnosił, że nieprzyznanie E. D. (1) prawa do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej do dnia 28 lutego 2018 roku (z dniem 1 marca 2018 roku Kasa przyznała ubezpieczonemu wnioskowane prawo) oraz żądanie zwrotu świadczeń wypłaconych w okresie od dnia 1 listopada 2014 roku do dnia 31 października 2017 roku było spowodowane okolicznością, że małżonka E. D. (1) była właścicielką działek nr (...) o powierzchni 1,25 hektara, a małżonkowie E. i J. D. byli współwłaścicielami działki nr (...) o powierzchni 0, (...) hektara, które są sklasyfikowane jako użytki rolne. Powyższe stanowisko KRUS rzutowało na uprawnienia E. D. (1) ze względu na brzmienie przepisu art. 28 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, który zawiera domniemanie, że zaprzestaje prowadzenia działalności rolniczej rolnik, którego małżonek nie jest właścicielem gospodarstwa rolnego.

Jednakże, jak już była mowa wyżej, przepis art. 28 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników zawiera jedynie domniemanie dowodowe w postaci zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej. E. D. (1) mógł więc w przedmiotowym postępowaniu wykazać za pomocą środków dowodowych, że on i jego małżonka faktycznie zaprzestali prowadzenia działalności rolniczej. Skarżący podźwignęli ciężar dowodu w tym zakresie.

Fakt zaprzestania prowadzenia działalności rolniczej ubezpieczeni wykazali bowiem za pomocą zgromadzonej w sprawie dokumentacji, a w szczególności decyzji Starosty (...) z dnia 5 czerwca 2018 roku wydanej na podstawie zaświadczenia klasyfikatora gruntów z dnia 25 kwietnia 2018 roku. Z dokumentacji tejże wynikało, że powierzchnia działek nr (...) jest już od osiemnastu lat w całości zalesiona sadzonką sosny i brzozy. W rezultacie uznać należało, że należąca do małżonki ubezpieczonego działka była długotrwale, co najmniej od dnia 1 lipca 2009 roku nieużytkowana. Jak zaświadczył Starosta Powiatu (...) działki położone są na słabych glebach piaszczystych, w bezpośrednim sąsiedztwie kompleksu leśnego, udatność uprawy leśnej wynosi 95 %, a ubytki są uzupełniane na bieżąco.

Sąd uwzględnił także zeznania wnioskodawcy i jego małżonki J. D. zeznającej w charakterze świadka, albowiem nie były one sprzeczne ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Ww. materiał dowodowy uznać należało za wiarygodny i przekonujący w świetle dyrektywy art. 233 § 1 k.p.c., ze względu na spontaniczność, logikę i konsekwencję zeznań świadka i wnioskodawcy. Z zeznań tychże wynikało, że wnioskodawca i jego małżonka nigdy nie utrzymywali się z działalności rolniczej. Działki nr (...), ze względu na których powierzchnie ZUS wydał zaskarżone decyzje, uprawiał przed 2009 rokiem teść ubezpieczonego i mąż siostry jego żony. Po przekazaniu gruntów małżonce E. D. (1) nie były one użytkowane rolniczo. N. był jedynie niewielki pas ziemi o powierzchni 20 arów na którym wnioskodawca zasadził sosny i brzozy przed złożeniem wniosku o przyznanie ochrony rentowej. W konsekwencji, przed dniem 1 lipca 2009 roku, to jest przed datą przyznania wnioskodawcy części uzupełniającej renty, ww. działki były już całkowicie zalesione i w związku z tym nie była i nie jest na nich prowadzona żadna działalność rolnicza.

Sąd w całości podzielił wnioski i tezy wypływające z powyższych dokumentów. Ich autentyczność oraz wiarygodność nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Brak więc było jakichkolwiek podstaw – także takich, które należałoby uwzględnić z urzędu – by dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego. Stąd stosownie do treści art. 244 § 1 k.p.c. uznał, że dokumenty urzędowe stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone, a dokumenty prywatne, że osoba która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 kpc). Wiarygodne w ocenie Sądu były także zeznania świadka oraz samego skarżącego. Korespondowały one bowiem z materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Depozycje te nie zawierały wewnętrznych sprzeczności, były logiczne i spójne. Wynikało z nich jednoznacznie, że małżeństwo D. nie realizowało w okresie spornym jakichkolwiek prac rolniczych na działkach nr (...), gdyż były one zalesione przed przyznaniem prawa do części uzupełniającej renty rolniczej. Od dnia przyznania świadczenia wnioskodawca i jego małżonka nie posiadali żywego inwentarza, maszyn ani ciągników. Co więcej, ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że procedurę

zmiany klasyfikacji gruntów dotyczącą działek nr (...) ubezpieczony podjął dopiero w 2018 roku ze względu na koszty z tym związane.

Konkludując, okoliczność, że małżonka ubezpieczonego była właścicielem nieruchomości posiadającej jedynie formalnie status gruntu rolnego, nie może skutkować negatywnymi skutkami orzecznymi dla skarżącego. W toku niniejszego postępowania wykazano bowiem, że co najmniej od dnia 1 lipca 2009 roku na działkach nr (...) nie prowadzono żadnej działalności rolniczej. Prawidłowa zaś wykładnia pojęcia zaprzestania działalności rolniczej użytego w art. 28 ust. 1 i 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oznacza, że działalności rolniczej nie prowadzi ten, kto jej faktycznie nie wykonuje, niezależnie od tego, czy jest współwłaścicielem lub współposiadaczem gospodarstwa rolnego (por. wyroki Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 6 czerwca 2013 roku, sygn. akt III AUa 696/12, Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 25 września 2013 roku, sygn. akt III AUa 41/13).

W związku z tym nie miało już żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, czy w okresie spornym małżonkowie D. prowadzili działalność rolniczą na działce nr (...), gdzie znajduje się dom mieszkalny z ogrodem. Stosownie bowiem do art. 28 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, przy ustalaniu, czy zaprzestano prowadzania działalności rolniczej, należy brać pod uwagę definicję gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892 ze zm.). Stosownie zaś do art. 2 ust. 1 powołanej ustawy, za gospodarstwo rolne uważa się obszar gruntów o łącznej powierzchni przekraczającej 1 ha lub 1 ha przeliczeniowy. Ww. działka ma zaś powierzchnię wynoszącą 0,1878 hektara. Abstrahując nawet od powyższego, w toku przedmiotowego postępowania wykazano, że ubezpieczony i jego małżonka nie posiadali żywego inwentarza, maszyn ani ciągników i nie wykonywali działalności rolniczej także i na tym gruncie.

Konkludując, brak było podstaw do wydania przez Kasę zarówno decyzji o odmowie przyznania wnioskodawcy prawa do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej, jak i żądania zwrotu wypłaconych i nieprzedawnionych świadczeń za okres od dnia 1 listopada 2014 roku do dnia 31 października 2017 roku. Stosownie bowiem do art. 138 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 ze zm.) w zw. z art. 52 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników do zwrotu świadczeń jest obowiązana taka osoba, która pobrała świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części. W przedmiotowej zaś sprawie nie ulega wątpliwości, że ubezpieczonemu przysługiwały wypłacone do dnia 31 października 2017 roku świadczenia, ponieważ ani on, ani jego małżonka nie prowadzili działalności rolniczej. Co więcej, skarżącemu przysługiwało prawo do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej za okres od dnia 1 listopada 2017 roku do dnia 28 lutego 2018 roku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje Prezesa KRUS i stwierdził, że E. D. (1) nie jest zobowiązany do zwrotu kwoty 18 155,88 zł na rzecz KRUS Oddział (...) w Ł. (punkt I sentencji wyroku) oraz przyznał wnioskodawcy prawo do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej za okres od dnia 1 listopada 2017 roku do dnia 28 lutego 2018 roku (punkt II sentencji wyroku). O kosztach postępowania Sąd orzekł, jak w punkcie III sentencji wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.).